Ve své rigorózní práci bych chtěla čtenáře seznámit s institutem morální a materiální satisfakce v občanském právu. Tento fenomén, v souladu s neustálým rozvojem moderní demokratické společnosti, nabývá na stále větším významu. Ústředním bodem je ochrana hodnot osobnosti fyzické osoby. Tím se také zvyšuje úloha občanského práva při úpravě všeobecného osobnostního práva. Úvodní kapitoly jsou věnovány uvedení do problematiky ochrany osobnosti fyzické osoby. Vysvětluji zde základní pojmy této materie, jako je všeobecné osobnostní právo a jeho předmět a formy zadostiučinění, tedy morální a materiální satisfakce. Stěžejní část mé práce je věnována podrobnému výkladu ustanovení § 13 OZ, jež upravuje prostředky ochrany fyzické osoby před neoprávněnými zásahy do její osobnosti. Mým záměrem bylo podat komplexní pohled na tuto problematiku zaměřený na výklad pojmů, jejich uvedení do kontextu a širších souvislostí s důrazem na bohatou judikaturu soudů v této oblasti, abych čtenáři poskytla ucelený pohled na prostředky ochrany osobnosti fyzické osoby. K tomu se dále váže kapitola věnovaná škodě na zdraví a nároků s ní související. Institut imateriální újmy a s ním se pojící satisfakce je v českém právu upraven v několika zákonech, které jsou speciální úpravou k občanskému zákoníku. Proto jsem do své práce zařadila kapitoly týkající se tiskového zákona, zákona o provozování televizního a rozhlasového vysílání a autorského zákona. Nechybí ani úprava z veřejnoprávní roviny, a to práva trestního a správního. Nezbytným prvkem je také výklad ústavního základu ochrany osobnosti fyzické osoby. Závěrečné kapitoly jsou věnovány předpokladům uplatnění právních prostředků ochrany a s tím spojená problematika promlčení. Nechybí ani poznámky k návrhu nového občanského zákoníku a úvahy de lege ferenda. K nim náleží i principy evropského deliktního práva.